

ΤΙ ΛΕΕΙ ΓΙΑ...

ΤΟ ΑΝ «ΠΟΥΛΑΕΙ» ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ

«Σίγουρα. Θα έχετε ακούσει κατά κόρον ότι "το αίμα και το σπέρμα που λάνε"! Ο κόσμος θέλει τέτοιου είδους υποθέσεις. Μου έρχεται στο μυαλό, τώρα, η ρήση του Θουκυδίδη: "Η φύση του ανθρώπου είναι περιέργη και ανώμαλη". Αυτή είναι η πραγματικότητα, αλλά οι περαιτέρω εξηγήσεις ανήκουν στους ψυχιάτρους, ψυχολόγους»

ΤΟ ΑΝ ΘΑ ΓΡΑΨΕΙ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ ΣΙΡΙΑΛ

«Είναι ένα είδος που δε με τραβάει. Είμαι υπέρ των πραγματικών και όχι των φανταστικών γεγονότων. Ό,τι έχω γράψει έως τώρα, είναι όλη αληθινή, με ονοματεπώνυμα, χρονολογίες, τοποθεσίες, αιτίες. Τηλεοπτικά γίνονται συζητήσεις με εταιρία παραγωγής, ώστε υλικό από βιβλία μου να γυριστεί για κανάλι πανελλαδικής εμβέλειας»

ΤΙΣ ΕΞΑΡΤΗΣΕΙΣ ΠΟΥ «ΟΠΛΙΖΟΥΝ»

«Έχω ζήσει και τέτοιες δολοφονίες. Ο δράστης που σκότωσε έναν αθώο εξαιτίας του εθισμού, του πάθους του, μπορεί να ζητάει συγγνώμη, αλλά το θύμα δεν έρχεται πίσω στη ζωή! Δυστυχώς! Γι' αυτό λέω και επαναλαμβάνω: μακριά απ' όλα αυτά. Είναι καταστροφή!»

Ο «πρύταννης» του αστυνομικού ρεπορτάζ

Της ΧΡΙΣΤΙΑΝΑΣ ΛΟΥΚΑ - ΣΠΥΡΟΥ

Έχει γράψει εκατομμύρια χιλιόμετρα στο κοντέρ του λειτουργημάτος του, αλλά η αγάπη του για το αστυνομικό ρεπορτάζ παραμένει άσβεστη και εξακολουθεί να κατακλύζει το είναι της ύπαρξής του! Στο τέταρτο βιβλίο του «ΟΙ ΑΣΤΕΡΕΣ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΥ ΠΑΝΘΕΟΥ - ΟΠΩΣ ΤΟΥΣ ΕΖΗΣΑ», οι δεκάδες υποθέσεις που διαβάσαμε, είναι συγκλονιστικές. Αναφέρονται στο βίο και την πολιτεία των κάθε λογής «αιματοβαμμένων» δραστών, που απασχόλησαν για μεγάλα χρονικά διαστήματα την κοινή γνώμη και οι οποίοι πρωταγωνίστησαν σε κορυφαία γεγονότα που τα θυμούνται όλοι, μεγάλοι και μικρότεροι.

Ο σπουδαίος δημοσιογράφος, συνάδελφός μας με «Σ» κεφαλαίο, και εκπληκτικός συγγραφέας Πános Σómpos μας μιλά για όλα εκείνα που βίωσε, τον συγκλόνισαν σαν άνθρωπο και επαγγελματία, και, φυσικά, φρόντισε να τα αποτυπώσει στις σελίδες των έργων του για να θυμηθούν οι παλαιότεροι και να γνωρίσουν οι νεότεροι...

Σας αποκαλούν «πρύταννη» του αστυνομικού ρεπορτάζ. Πόσο, πραγματικά, σας «αγγίζει» αυτή η προσωνυμία;

«Σίγουρα είναι μεγάλη τιμή να σε αποκαλούν "πρύταννη" οι συνάδελφοί σου, αλλά και ο κόσμος έξω. Πολλές φορές το θεωρώ υπερβολικό, γιατί πρέπει να ανταποκρίνεσαι σε κάποια στάνταρντ που απαιτεί η κοινωνία μας. Αυτό που έκανα εγώ στη σαραντάχρονη δημοσιογραφική πορεία μου ήταν τρία βασικά πράγματα: αγαπούσα τη δουλειά μου, το ρεπορτάζ και την είδηση, επιδιόμοινα εξ ολόκληρου σ' αυτό που έκανα και δεν κορόιδευα τον κόσμο που απευθυνόμουνα, τον ενημέρωνασα καλά και αντικειμενικά. Δεν είναι λίγοι αυτοί που λένε ότι το ρεπορτάζ σταμάτησε τη μέρα που συνταξιοδοτήθηκα. Αυτό δεν είναι αλήθεια. Συνεχίζεται το κυνηγητό της είδησης από τους νεότερους συναδέλφους μου, μεταξύ των οποίων υπάρχουν και πολλοί αξιολογότεροι. Πιστεύω μου είναι: εμείς οι παλιότεροι πρέπει κάποτε να φεύγουμε. Δεν μπορώ εγώ,

Ο Πános Σómpos.

Τα βιβλία του αφορούν αληθινές ιστορίες.

που συμπλήρωσα συντάξιμα, σήμερα με τέτοια ανεργία να κρατάω δύο δουλειές (είχα το ΕΘΝΟΣ και το ΜΕΓΑ), και οι μισοί συνάδελφοί μου να βρίσκονται στο δρόμο!».

Ο άνθρωπος Πános θα ήθελε τη θανατική ποινή σαν τιμωρία για «σκοτεινές ψυχές» που αφαιρέσαν τη ζωή συνανθρώπων τους;

«Είμαι εναντίον της θανατικής ποινής και ορθώς έχει καταργηθεί και στη χώρα μας. Δε σας κρύβω, όμως, ότι πολλές φορές, ενώ βρίσκομαι στο ρεπορτάζ και ήμουν πρόσωπο με πρόσωπο με αμετανόητους και σκληρούς δολοφόνους, έλεγα μέσα μου: "Καλύτερα αυτόν τον άνθρωπο να τον στείλουν στο απόσπασμα ώστε να γλιτώσουν και άλλα υποψήφια θύματά του και οι συγγενείς τους, η κοινωνία, η οικογένειά του που και αυτή ζει ένα Γ' ολόκληρο, αλλά και να ψυχάσει κι ο ίδιος απ' αυτό το πάθος που τον κατατρώνει". Ωστόσο, αυτά τα λέει κάποιος όταν είναι επηρεασμένος, έστω και για

Ο Πános Σómpos, ύστερα από σαράντα χρόνια στο δημοσιογραφικό λειτουργημά, συνεχίζει την πορεία του μέσα από τη συγγραφή των βιβλίων

«Το Κράτος Δικαίου, η Δικαιοσύνη μας, δε θα έπρεπε να είναι τόσο χαλαρή! Θα έπρεπε να είναι πιο αυστηρή»

Ετοιμάζει ήδη το πέμπτο του βιβλίο με υποθέσεις γυναικών-εγκληματιών.

ελάχιστο χρόνο, από αυτά που βιώνει. Αμέσως μετά συνεχίζεται και σκέπτεται πιο ψύχραιμα. Εδώ θα ήθελα να εκφράσω και την αντίθεσή μου και να πω ότι το Κράτος Δικαίου, η Δικαιοσύνη μας, δε θα έπρεπε να είναι τόσο χαλαρή! Θα έπρεπε να είναι πιο αυστηρή. Δε γίνεται να καταδικάζεται κάποιος σε ισόβια, τα οποία όλοι γνωρίζουμε ότι ισούνται με 16 χρόνια, κι από εκείνα να εκτίει λίγο πάνω από τα μισά και να αφήνεται ελεύθερος! Ούτε, βέβαια, λέω, ο ισόβιτος να είναι σ' όλη τη ζωή του στη φυλακή. Υπάρχει και η μέση οδός. Τα θύματα των εγκληματιών φωνάζουν από τον άλλο κόσμο και διαμαρτύρονται, όπως και τα στενά συγγενικά τους πρόσωπα. Αλλά αυτά, δεν τα σκέπτεται κανείς! Δυστυχώς!».

Οι εξαρτήσεις, όπως αλκοόλ, τζόγος, ναρκωτικά, θεωρείτε πως «οπλίζουν» τις περισσότερες φορές το χέρι του δράστη; «Όπωσδήποτε. Ο πρωινόμανής για παρ-

δειγμα, σκοτώνει ακόμα και τη μάνα του αν δεν του δώσει χρήματα να αγοράσει τη δόση του. Ως προς τον τζόγο, είναι φοβερό πάθος, καταστροφή! Έχω ασχοληθεί με υποθέσεις συγκλονιστικές. Τζογαδόρος, θυμάμαι, σκότωσε τον αδελφό του και τον πέταξε στο πηγάδι επειδή δεν του έδινε τα χρήματα από την περιουσία τους να παίξει. Ένας βιομήχανος των βορείων προαστίων πέθανε στην ψάθα! Τον βρήκανε ξεψυχισμένο έξω από περιφραγμένο οικόπεδο. Αλκοολικός σκότωσε γείτονα και τραυμάτισε τη γυναίκα του, και μας έλεγε όταν τον συνέλαβαν: "Είχα πιεί πολύ. Δεν έβλεπα μπροστά μου. Δεν ήξερα τι έκανα. Συγγνώμη ζητώ...". Ζητάει συγγνώμη, αλλά το θύμα δεν έρχεται πίσω στη ζωή! Γι' αυτό λέω και επαναλαμβάνω: μακριά απ' όλα αυτά. Είναι καταστροφή!».

Από την εμπειρία σας, ο εγκλημασιολόγος κλέβει το θύτη και μετανιώσει πραγματικά; Η

δημοσιότητα που λαμβάνει το αιματοπρό έργο του τον κάνει να αισθάνεται «εξωχριστός» ή ακόμη και... λαϊκός ήρωας; «Τα έχω δει και τα δύο. Δηλαδή πολλοί εγκληματίες, κάθονται στο κελί τους και αναλογίζονται το κακό που έκαναν στο θύμα και στη οικογένειά του.

Μετανιώνουν και κλαίει. Αποφυλακίζονται και επανεντάσσονται στα κοινωνικά σύνολα ζώντας μια φυσιολογική ζωή. Έχουμε και την άλλη πλευρά, τον άνθρωπο-εγκληματία που σκότωνε και λήστευε και το παίξει γόης και ήρωας στη φυλακή! Και να δείτε τα γράμματα που παίρνουν από γυναίκες διαφόρων ηλικιών, είναι να τρελαίνεται κανείς! Μου τα έδειχνε μια φορά ένας απ' αυτούς και δεν πίστευα στα μάτια μου με όσα διάβαζα! Πολλοί από αυτούς βγαίνουν από τη φυλακή μετά την εκτίση της ποινής τους και συνεχίζουν το... Βιοηλί τους! Την παρανομία! Δεν αλλάζουν και δεν συνεινίζονται με τίποτα!».

Να υποθέσω πως έχετε στα σκαριά και πέμπτο βιβλίο;

«Πράγματι, έχω προχωρήσει αρκετά στη συγγραφή του. Έχω ήδη συζητήσει με την εκδότρια Άννα Πατάκη των εκδόσεων ΠΑΤΑΚΗ, και προχωράμε.

Αυτό θα έχει σχέση με τις γυναίκες που παρανόμησαν και πρωταγωνίστησαν σε "χοτρές" υποθέσεις που απασχόλησαν το πανελλήνιο. Αναφέρομαι στη γυναίκα και τη εγκληματία, στη γυναίκα-εγκληματία, φυσική ή θηλική αυτουργό. Πιστεύω ότι θα έχει ιδιαίτερα μεγάλο ενδιαφέρον, αλλά δεν μπορώ να σας δώσω περισσότερες λεπτομέρειες στη φάση που βρίσκομαστε».

